

NOMINACJA PROFESORSKA

> PROF. DR HAB. MIROŚLAW LESZEK CHAŁUBIŃSKI

Postanowieniem z dnia 15.07.2011 r. Prezydent RP
Bronisław Komorowski
nadał dr. hab. Mirosławowi L. Chałubińskiemu
tytuł profesora nauk humanistycznych

Gratulujemy!

Mirosław Chałubiński ukończył studia w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego w 1973 r. Promotorem pracy, poświęconej myśli społeczno-filozoficznej szkoły frankfurckiej, była prof. Nina Assorodobraj, a jej recenzentką prof. Aleksandra Jasińska-Kania. Po ukończeniu studiów podjął pracę w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego i pracował w nim do 2001 r. pełniąc kolejno funkcje asystenta stażysty, asystenta, starszego asystenta, adiunkta i od 1997 r. profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Warszawskiego. W międzyczasie w 1982 r. obronił pracę doktorską, a w 1994 r. odbyło się kolokwium habilitacyjne. W latach 2000-2001 był kierownikiem Zakładu Historii Myśli Społecznej w Instytucie Socjologii UW, a w 2001 r. rozpoczął pracę w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego i pracuje tam po dzień dzisiejszy pełniąc funkcję profesora tejże uczelni i kierownika Zakładu Socjologii Wiedzy. Od 2005 r. jest także etatowym pracownikiem Wydziału Nauk Politycznych Akademii Humanistycznej w Pułtusku.

Można powiedzieć, że aktywność zawodowa prof. M. Chałubińskiego obejmuje 3 dziedziny:

- > pracę naukowo-badawczą,
- > działalność dydaktyczno-nauczycielską,
- > działalność organizacyjną.

Działalność naukowo-badawcza

Najogólniej mówiąc zainteresowania naukowe i praca badawcza prof. Chałubińskiego mieszczą się w dwóch dziedzinach: w *historii idei (myśli społecznej)* i szeroko rozumianej *socjologii polityki*. Oczywiście w pewnych okresach dominowały różne wątki i konkretne problemy badawcze, co wiązać należy z podejmowaniem różnych zadań, z przygotowaniem najpierw pracy doktorskiej, później rozprawy habilitacyjnej, pisaniem książek i artykułów, udziałem w różnych badaniach itp.

Pierwszy okres działalności naukowej prof. Chałubińskiego był w znacznym stopniu określony przez prace związane z przygotowaniem dysertacji doktorskiej poświęconej koncepcjom politycznym i socjologicznym J. Hochfelda. Jej promotorem był prof. dr hab. Jerzy J. Wiatr. Została ona bardzo pozytywnie oceniona przez recenzentów, którymi byli profesorowie Franciszek Ryszka i Janina Wojnar - Sujecka, a do jej obrony doszło w czerwcu 1982 r. Jej pokłosie stanowi m. in. książkowa publikacja *Polityka i socjologia. Studium koncepcji naukowo-politycznych Juliana Hochfelda* (Warszawa 1991, wyd. Uniwersytetu Warszawskiego) i szereg artykułów, które ukazały się w różnych naukowych periodykach.

Drugim ważnym kierunkiem aktywności naukowo-badawczej Profesora pod koniec lat siedemdziesiątych i w pierwszej połowie lat osiemdziesiątych był udział w badaniach władzy lokalnej koordynowanych przez Instytut Socjologii UW. Nawiązywały one do międzynarodowych badań porównawczych władzy lokalnej prowadzonych w latach sześćdziesiątych w USA, Indiach, Jugostawii i Polsce. Osobiście prowadził badania terenowe systemu władzy lokalnej w kilku miastach m. in. w Starachowicach,

Sycowie, Ostrowie Wielkopolskim, Stoczku Łukowskim. Efektem tych badań było kilka zbiorowych publikacji, których jest współautorem.

W połowie lat dziewięćdziesiątych (1994-1996 r.) uczestniczył też w empirycznych badaniach systemu władzy lokalnej i samorządu terytorialnego prowadzonych przez Instytut Badań Ekonomicznych i Społecznych przy Centralnym Urzędzie Planowania. Badania terenowe prowadził m. in. w Tarnobrzegu, Radomiu i Łomży. Jestem współautorem kilku publikacji, które stanowiły ich opracowanie i teoretyczną analizę. Badania te miały też aspekty praktyczne i ich wyniki były przekazywane władzom terenowym.

W 1983 r. prof. M. Chałubiński rozpoczął pracę w Zakładzie Historii Myśli Społecznej w Instytucie Socjologii UW, kierowanym wówczas przez prof. dr. hab. J. Szackiego. W tym czasie rozpoczął intensywną pracę nad twórczością E. Fromma, a jej efektem był udział w wydaniu wielu książek E. Fromma, m.in. *Mieć czy być?*, *Anatomia ludzkiej destruktywności*, *O sztuce miłości*, *Rewolucja nadziei*, *Zerwać okowy iluzji*, *Psychoanaliza a religia*. Z reguły był redaktorem naukowym tych prac, autorem wstępu, konsultantem przekładu itp. Myśliciel ten fascynował Profesora Chałubińskiego swoimi wizjami społecznymi, wyraźnie artykułowanym przekonaniem o możliwości naprawy świata.

W tym czasie prof. Chałubiński opublikował sporo prac dotyczących różnych aspektów twórczości E. Fromma, w tym także dwie poświęcone mu monografie: *Antropologia i utopia. Jednostka a społeczeństwo w poglądach Ericha Fromma* (1992) i *Fromm* (1993). Pierwsza z tych książek stała się podstawą przyznania mu stopnia doktora habilitowanego w 1994 r.

W okresie zatrudnienia w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego (od 2001 r.) w jego pracy badawczej na pierwszy plan wysuwa się socjologia wiedzy, historia myśli socjologicznej (zwłaszcza polskiej) i socjologia polityki.

Nie oznacza to bynajmniej porzucenia dawnych zainteresowań. Przejawem ich kontynuacji jest wydanie dwóch książek poświęconych Frommowi (*Niepokoje i afirmacje Ericha Fromma* (2000 r.) i *Fromm* (2005 r.)). Stanowią one nowe, rozszerzone wersje wcześniejszych studiów traktujących o tym myślicielu.

Wyrazem zainteresowań socjologią wiedzy jest m.in. współredagowanie (razem z P. Bytniewskim) pracy zbiorowej poświęconej tej problematyce. Z serii tej ukazały się do tej pory 3 tomy: 2006, 2008, 2010 pt.: *Teoretyczne postawy socjologii wiedzy*.

Z kolei z problematyką socjologii polityki wiąże się kilka publikacji poświęconych transformacji systemowej w Polsce i w krajach postkomunistycznych. W latach 2006-2008 wydał dwa tomy studiów traktujących o różnych aspektach przemian społeczno-politycznych po upadku komunizmu. W październiku 2009 r. w Pułtusku odbyła się międzynarodowa konferencja pomyślana jako kontynuacja wcześniejszych inicjatyw prof. Chałubińskiego w tej dziedzinie.

Najwięcej uwagi w ostatnich latach zajęły mu jednak studia nad historią polskiej socjologii. Jest autorem kilku artykułów encyklopedycznych zamieszczonych w *Encyklopedii Socjologii* (Warszawa 1998-2005; t. VI) m. in. *Socjologia polska do r. 1945* (razem z A. Kwileckim), *Krzywicki Ludwik*, *Rychliński Stanisław*. Współredagował także tom *Recepcja światowej socjologii w Polsce* (Zielona Góra 2008, *Rocznik Lubuski*), który stanowił pokłosie sympo-

zjum, dedykowanemu profesorowi Jerzemu Szackiemu we wrześniu 2007 roku w Zielonej Górze na IX Kongresie Socjologicznym.

Do dziedziny historia polskiej socjologii zaliczyć można monografię poświęconą twórczości Stanisława Ossowskiego pt. *Stanisław Ossowski*, wydaną w r. 2007 przez Wiedzę Powszechną w serii wydawniczej *Myśli i Ludzie* oraz *Socjologia i polityka. O koncepcjach społecznych i naukowych Stanisława Ossowskiego*, wydaną w 2010 r. przez Oficynę Wydawniczą ASPRA-Jr. Jest też autorem kilkunastu prac poświęconych jego twórczości, publikowanych między innymi w „Kultura i Społeczeństwo” i „Journal of Classical Sociology”.

W sumie (nie licząc prac popularno-naukowych i publicystycznych), a uwzględniając redakcje prac zbiorowych opublikował ok. 110 książek, artykułów, studiów, recenzji, itp.

Za swe osiągnięcia naukowe był wielokrotnie nagradzany przez władze uczelni oraz ministerstwa szkolnictwa wyższego.

Działalność dydaktyczno-nauczycielska

Od 1973 r. prof. Mirosław Chałubiński prowadzi pracę nauczycielską na różnych uczelniach państwowych i prywatnych. Najdłużej pracował w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego (od 1973 r. do 2001 r.), w Akademii Humanistycznej (wcześniej nosiła nazwę WSH) w Pułtusku (od r. 1995) a od r. 2001 w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. W uczelniach tych prowadził (i prowadzi) zajęcia z różnych przedmiotów w zróżnicowanych wymiarach i formach (konwersatoria, ćwiczenia, wykłady).

Należą do nich najczęściej:

- > *socjologia ogólna* (lub *Wstęp do socjologii*),
- > *teoria rozwoju społecznego*,
- > *socjologia polityki*,
- > *historia myśli socjologicznej*,
- > *współczesne teorie socjologiczne*,
- > *wstęp do nauki o polityce* (*wstęp do politologii*),
- > *teoria i praktyka negocjacji*,
- > *seminaria licencjackie i magisterskie* (zazwyczaj z *dziedziny socjologii polityki i historii myśli społecznej*).

Prowadził też (i prowadzi) różne wykłady monograficzne z problematyki socjologicznej i politologicznej.

Jest promotorem ok. 150 prac magisterskich i ok. 110 prac licencjackich, a także dwóch obronionych prac doktorskich.

Wspomnieć należy także o opracowaniu materiałów źródłowych do nauczania *Klasycznych Teorii Socjologicznych*. *Materiały do nauczania Klasycznych Teorii Socjologicznych* ukazywały się w latach 1997 i 1998, wydane przez bibliotekę Wydziału Filozofii i Socjologii UW.

Z działalnością dydaktyczną wiąże się także autorstwo różnych prac popularnonaukowych, z których najbardziej znane jest *500 zagadek socjologicznych* (Warszawa 1974, Wiedza Powszechna) napisanych razem z J. Trybusiewiczem oraz *500 zagadek o kobiecie* (Warszawa 1980, Wiedza Powszechna) napisanych także z J. Trybusiewiczem.

Działalność organizacyjna

Obok pracy naukowo-badawczej i dydaktyczno-nauczycielskiej prof. Chałubiński prowadził (i prowadzi) różne formy działalności organizacyjnej w swoim środowisku naukowym.

Do najważniejszych, jego zdaniem, należą:

- > Kierowanie pracą dydaktyczną i naukową różnych zakładów naukowych. W latach 2000-2001 był to *Zakład Historii Myśli Społecznej* IS UW, a później od 2001 r. *Zakład Socjologii Wiedzy* w IS UZ. W Akademii Humanistycznej w Pułtusku w latach 2004- 2007 kierował *Zakładem Socjologii i Psychologii Polityki*, a od 2009 r. kieruje *Zakładem Transformacji Systemowej w Polsce i w Państwach Postkomunistycznych*. Można powiedzieć, że współtworzył Wydział Nauk Politycznych w Pułtusku, z którym jest związany od początków jego istnienia (1995 r.).
- > Udział w organizowaniu konferencji naukowych (ogólnokrajowych). Do najważniejszych, zorganizowanych przez niego w ostatnich latach, zaliczyć należy:
 - 2003 r. listopad, Zielona Góra, ogólnopolska konferencja w 40-lecie śmierci Stanisława Ossowskiego poświęcona jego twórczości. Prof. Chatubiński jest współredaktorem pokonferencyjnej publikacji (Toruń 2004 r.),
 - maj 2005 r.- Zielona Góra, listopad 2008 r. - Zielona Góra, grudzień 2010 - Zielona Góra konferencje z cyklu *Teoretyczne podstawy socjologii wiedzy*. Efektem tych konferencji są 3 wydane tomy poświęcone problematyce socjologii wiedzy.
- > październik 2006 r. Pułtusk, październik 2009 r. Pułtusk - trzy międzynarodowe konferencje z cyklu *Transformacje systemowe w Polsce i krajach postkomunistycznych*. Ukazały się 3 pokonferencyjne tomy, których jest redaktorem.
- > Jest również członkiem kilku stowarzyszeń naukowych m.in. Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, w którym od roku 2006 pełni funkcję przewodniczącego sekcji Historii Socjologii. Jej zadaniem jest stymulowanie badań historii socjologii (zwłaszcza polskiej), a także popularyzacja tej problematyki w środowisku naukowym. Zorganizowała ona w ostatnim czasie dwie konferencje:
 - wrzesień 2007 r.- Zielona Góra: *Recepcja światowej socjologii w Polsce*. Konferencja była dedykowana prof. J. Szackiemu, a w r. 2008 ukazała się książka oparta na materiałach tej konferencji (Profesor jest jej współredaktorem i współautorem),
 - styczeń 2008 r. - Warszawa: w 70- lecie śmierci Stefana Czarnowskiego zorganizowano (razem z Wydziałem Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW) konferencję poświęconą jego twórczości. Jej efektem jest również pokonferencyjny tom opublikowany latem ubiegłego roku, którego profesor jest współautorem.
- > Prof. M. Chatubiński wchodzi w skład trzech zespołów redakcyjnych. Są to: *Roczniki Nauk Politycznych* wydawane przez Akademię Humanistyczną w Pułtusku, półrocznik (wcześniej kwartalnik) nauk społecznych i filozoficznych *Colloquia Communia*, gdzie od 1986 r. jest przewodniczącym Rady Redakcyjnej i redaktorem pisma. Jak dotąd ukazały się 84 numery *Colloquia Communia* oraz *Roczników Lubuskich* (od połowy 2009 r.), wydawanych przez Lubuskie Towarzystwo Naukowe.

Prof. Mirosław Chatubiński jest żonaty i ma jednego syna. Żona Ewa również jest socjologiem, a syn Piotr - politologiem.

Zainteresowania poza naukowe to: turystyka, historia sztuki, mineralogia.

NOWE HABILITACJE

> DR HAB. GRAŻYNA GAJEWSKA

FOT. POLA KULECZYKA

18 maja 2011 roku Rada Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego nadała dr Grażynie Gajewskiej tytuł doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki.

Dr hab. Grażyna Gajewska pracuje w Katedrze Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 1987 r. ukończyła studia magisterskie (z oceną bardzo dobrą) w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze. Na IV roku studiów otrzymała stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wyróżnianie się szczególnymi wynikami w nauce.

Po studiach została asystentem w Zakładzie Pedagogiki